Dijous 32 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 17,20-25): En aquell temps, els fariseus van preguntar a Jesús quan vindria el regne de Déu. Ell respongué dient: «No ve el regne de Déu de manera previsible; ni diran: "Aquí el teniu" o "allí". Mireu que el regne de Déu dintre de vosaltres és».

I digué als deixebles: «Vindran dies quan desitjareu veure un sol dia del Fill de l'home i no el veureu. I us diran: "Mireu, és aquí", o "és allí"; no hi aneu ni el seguiu. Perquè com el llampec, fulgurant, resplendeix d'un cap del cel a l'altre, així serà el Fill de l'home en el seu dia. Però primer convé que ell pateixi molt i sigui rebutjat per aquesta generació».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El regne de Déu dintre de vosaltres és»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, els fariseus pregunten a Jesús una cosa que ha interessat sempre amb una barreja d'interès, curiositat, por...: Quan vindrà el Regne de Déu? Quan serà el dia definitiu, la fi del món, el retorn de Crist per a judicar els vius i els morts en el judici final?

Jesús diu que això és imprevisible. L'únic que sabem és que vindrà de cop, sense avisar: serà «com el llampec» (Lc 17,24), un esdeveniment sobtat i a l'ensems ple de llum i de glòria. Pel que fa a altres circumstàncies, el segon adveniment de Jesús resta un misteri. Però Jesús ens dóna una pista veritable i segura: ja des d'ara, «el regne de Déu dintre de vosaltres és» (Lc 17,21). O bé: «dins vostre».

El gran succés de l'últim dia serà un fet universal, però passa també en el petit microcosmos de cada cor. És aquí on s'ha d'anar a buscar el Regne. És en el nostre interior on hi ha el Cel, on hi hem de trobar Jesús.

Aquest Regne, que començarà imprevisiblement "a fora", pot començar ja ara "a dins" nostre. L'últim dia es configura ja ara a l'interior de cadascú. Si volem entrar en el Regne en el dia final, fem entrar el Regne dins nostre, ara. Si volem que Jesús en aquell moment definitiu sigui el nostre jutge misericordiós, fem que Ell ara sigui el nostre amic i hoste interior.

Sant Bernat, en un sermó d'Advent, parla de tres vingudes de Jesús. La primera vinguda, quan es féu home; l'última, quan vindrà com a jutge. Hi ha una vinguda intermèdia, que és la que té lloc ja ara en el cor de cadascú. És allí on es fan presents, a nivell personal i d'experiència, la primera i la darrera vinguda. La sentència que pronunciarà Jesús el dia del Judici, serà la que ara ressoni en el nostre cor. Allò que encara no ha arribat, és ja ara una realitat.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Quan ja el dia declinava al capvespre, el Senyor va lliurar, a la creu, l'ànima que després havia de recobrar, perquè no la va perdre en contra de la seva voluntat. Però també nosaltres estàvem representats allà!» (Sant Agustí)

- «També el sofriment, la creu quotidiana de la vida —la creu del treball, de la família, de tirar endavant bé les coses— aquesta petita creu quotidiana és part del Regne de Déu» (Francesc)

- «En l'Eucaristia (...) les peticions al Pare, a diferència de les pregàries de l'Antiga Aliança, es basen en el misteri de la salvació ja realitzat, una vegada per sempre, en el Crist crucificat i ressuscitat» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.771)